

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Spolupráce obcí

Bakalářská práce

Autor: Tomáš Sedláček

Vedoucí práce: JUDr. Tomáš Louda, CSc.

Plzeň, 2015

Prohlášení:

Prohlašuji tímto, že jsem tuto bakalářskou práci na téma: **Spolupráce obcí** zpracoval sám pouze s využitím pramenů a citací v práci uvedených

V Plzni, dne 27. Března 2015

Tomáš Sedláček

Rád bych poděkoval svému vedoucímu bakalářské práce JUDr. Tomáši Loudovi, CSc. za cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích a vypracování bakalářské práce.

Obsah:

1. Úvod.....	1
2. Význam a znaky spolupráce obcí.....	2
3. Formy spolupráce obcí.....	4
3.1. Historický a současný kontext.....	4
3.2. Meziobecní spolupráce.....	6
3.2.1. Dobrovolné svazky obcí.....	6
3.2.2. Smlouva ke splnění konkrétního úkolu.....	8
3.2.3. Společná právnická osoba.....	11
3.3. Spolupráce se subjekty v území.....	12
3.4. Spolupráce obcí s jinými právnickými a fyzickými osobami.....	18
3.5. Spolupráce s obcemi jiných států.....	19
3.5.1. Euroregiony.....	23
3.5.2. Partnerská města a obce.....	25
3.5.3. Spolupráce obcí v zahraničí.....	26
4. Aktéři spolupráce obcí.....	29
5. Pozitivní a problémové aspekty spolupráce, návrhy na zefektivnění.....	33
5.1. Pozitivní a problémové stránky.....	33
5.2. Finanční aspekty spolupráce.....	34
5.3. Faktor efektivity a zhodnocení efektivity spolupráce obcí.....	35
6. Sdružení Růže.....	37
6.1. Charakteristika tohoto sdružení.....	37
6.2. Rozvojová strategie tohoto sdružení.....	39
7. Závěr a zhodnocení výsledků práce.....	40
7.1. Cizojazyčné resumé.....	41
7.2. Seznam použité literatury.....	43

1. Úvod

Bakalářskou práci na téma spolupráce obcí, jsem si vybral proto, neboť mi toto téma přišlo velmi zajímavé a v oblasti veřejné správy, kterou studuji hodně důležité. Myslím si, že tato tematika je hodně lidem neznámá a většina prostě neví, jak spolupráce obcí vůbec funguje. To je taky jeden z důvodů, proč jsem si vybral zrovna toto téma. V následujících řádcích bych Vám rád stručně popsal, čím se v této bakalářské práci zabývám a z jakého důvodu.

V začátcích mé bakalářské práce se věnuji celkově významu a znakům spolupráce obcí. Popisuji tam, co vlastně spolupráce je a jak je důležitá a charakterizuji, jakými typickými znaky se vyznačuje. Moje další kapitola se nazývá formy spolupráce obcí. Tam se ze začátku věnuji trochu historickému vývoji obcí a jejich spolupráci a v dalších podkapitolách postupně přecházím ke konkrétním formám spolupráce. Popisuji dobrovolné svazky obcí a jejich vznik a zánik, dále se zabývám smlouvou ke splnění konkrétního úkolu a v neposlední řadě formou spolupráce, kdy může obec založit a zřídit právnickou osobu. V dalších podkapitolách se věnuji spolupráci se subjekty v území, s jinými právníky a fyzickými osobami a také spolupráci s obcemi jiných států. Tam se zmiňuji o euroregionech nebo o partnerských městech a obcích.

V následující větší kapitole rozebírám jednotlivé aktéry spolupráce obcí i takzvanou roli manažera spolupráce. V předposlední kapitole se věnuji pozitivním a problémovým aspektům spolupráce a také finančním aspektům. Hodně se tam věnuji tomu, jak obce financují svoje projekty. V poslední podkapitole se zabývám tím, co musí obce dělat, aby jejich spolupráce byla co nejefektivnější. V závěrečné kapitole, jsem si vybral konkrétní sdružení s názvem Sdružení Růže. Toto sdružení popisuji, věnuji se tam jeho orgánům a obcím, které jsou jeho členy. Také se tam samozřejmě věnuji cílům tohoto sdružení a i několika konkrétním rozvojovým strategickým bodům.

V závěru mé bakalářské práce vyhodnocuji to, co mi její zpracování dalo a také jaká z kapitol mi byla nejbližší. Pro úplnost přikládám ještě na závěr bakalářské práce seznam odborné literatury a pramenů v práci obsažených.

2. Význam a znaky spolupráce obcí

Význam spolupráce obcí je velmi zásadní. Spolupráce je velmi významný prvek, který se objevuje ve veřejné správě. Tento prvek je důležitý k tomu, aby veřejná správa lépe fungovala a byla co nejefektivnější. Je to také důležitý prvek v rozvoji regionů. Složkami spolupráce mohou být složky státní správy nebo složky samosprávy, neziskové organizace, podnikatelský sektor nebo i samotní občané. Spolupráce v rámci veřejného sektoru se rozlišuje na spolupráci ve státní správě a samosprávě. Ve státní správě se to děje následujícím způsobem. Jednotlivé subjekty státní správy se zabývají zvláště vymezenými oblastmi, které jsou spolu v nějaké interakci. Jednotlivé složky státní správy pracují takovým způsobem, aby nebyly v rozporu s ostatními složkami.

V samosprávě je spolupráce závislá na trochu jiných náležitostech než ve státní správě. Jednotlivé subjekty samosprávy jsou podmíněny především svými ekonomickými možnostmi. Dále také spolupráce závisí na organizačních možnostech a prostředcích, které mají jednotlivé subjekty k dispozici. Pro samosprávné celky (obce, kraje, regiony) je spolupráce klíčovým faktorem rozvoje. Pomáhá jim vytvářet a uskutečňovat různé projekty, které by jednotlivě nemohly zvládnout. Ať už kvůli finančním možnostem, které má každá obec značně omezené nebo kvůli organizačním záležitostem. Samotné obce by prostě nemohly tyto záležitosti jednotlivě zvládnout.

Hlavním důvodem spolupráce u obcí je především zabezpečování potřeb svěřené obci ze zákona č.128/2000 Sb. o obcích. Obce musí především zajistit dobré životní podmínky pro své občany. Jejich úkolem je upokojení potřeb v oblasti sociální péče, v oblasti vzdělávání, bydlení, informací, kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku. Velmi důležitý důvod ke spolupráci je také to, aby obce zabezpečovaly výkon přenesené působnosti státní správy. Obce mohou uzavírat různé typy spolupráce. Jsou to např. typy na základě smlouvy uzavřené ke splnění konkrétního úkolu, na základě smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku obcí nebo zakládáním právnických osob podle zvláštního zákona. Všechny tyto typy spolupráce si rozebereme v dalších kapitolách této práce.

Na závěr kapitoly o významu spolupráce si musíme ještě připomenout, že spolupráce nemusí probíhat pouze mezi obcemi. Probíhá také mezi obcí a krajem, v tomto případě se jedná o tzv. rozvojový vztah, kdy kraj usiluje o zlepšení podmínek v obci. Tento vztah patří mezi zvláštní vztahy vzájemné spolupráce.

V této kapitole se kromě významu spolupráce obcí, podíváme také na ty nejdůležitější znaky, které se týkají této spolupráce. Rozlišujeme různé typy spolupráce dle jejich funkcí, mechanismy spolupráce, aktéry spolupráce, ekonomické modely, nástroje spolupráce a další charakteristiky. Na základě těchto znaků můžeme potom identifikovat bariéry spolupráce, stejně jako faktory jejího úspěšného fungování. Podle funkce můžeme vymezit různé typy spolupráce. Mezi nejdůležitější patří následující typy. Vzájemná výměna informací a zkušeností je zásadní a pomáhá k rozšíření obzorů jednotlivých obcí. Dále pak pomáhá společný postup při vyjednávání a koordinace rozvojových činností. Obce musí také zajistit veřejné služby. A v neposlední řadě dochází také k realizaci nákladných rozvojových projektů.

Zákonné možnosti meziobecní spolupráce závisí na sféře působnosti, v níž spolupráce probíhá. V České republice existuje působnost samostatná a působnost přenesená. To znamená, že samospráva vykonává vedle aktivit spojených s výkonem své vlastní správy také aktivity spojené s výkonem státní správy. Samostatná působnost pak především vykonává meziobecní spolupráci. Když se podíváme na hledisko formálního přístupu, můžeme rozlišit tři úrovně spolupráce obcí. Institucionalizovanou, smluvní a ad hoc. Nejvíce organizovanou formou této spolupráce je právě institucionalizovaná podoba, která upravuje vzájemné vztahy zúčastněných subjektů.

Institucionalizace je v oblasti spolupráce obcí velmi důležitá. Umožňuje dlouhodobě a cíleně rozvíjet spolupráci. Když se buduje efektivní spolupráce je její dlouhodobost a stabilita nezbytná. Z hlediska typu aktérů rozlišujeme meziobecní spolupráci, dále pak spolupráci obcí se soukromým sektorem a spolupráci obcí s jinými subjekty veřejné správy.¹

Na závěr této kapitoly si tedy shrneme hlavní znaky spolupráce, podle kterých se kooperace těchto prvků řídí. Je to funkce spolupráce, forma spolupráce, účel spolupráce, náplň spolupráce, formální přístup a typy aktérů.

---

¹ Galvasová, I. Spolupráce obcí jako faktor rozvoje, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s. 25 ISBN 97880-8625120-2

3. Formy spolupráce obcí

3.1 Historický a současný kontext

V této kapitole se podíváme trochu do historie, jak vznikala meziobecní spolupráce a kdy, bychom mohli poprvé teoreticky datovat první svazky obcí. Doufám, že tato krátká exkurze do historie bude pro Vás přínosem.

Už v roce 1281, kdy byl na trůně Otta Braniborský, tak se uskutečnilo jednání takzvaných „hrozených měst“. Co to vlastně bylo za jednání? Odehrávalo se v Praze a sešly se tam hlavní zástupci české šlechty, kteří se snažili projednat a prosadit aktivity v oblasti politické, vojenské nebo hospodářské. Cílem bylo udržet pořádek v zemi. Navíc byly vytvořeny různé svazy, například svaz pražský. Toto jednání a vytvoření svazů, které by dohlížely nad pořádkem v zemi, jsou prvním krokem k vzájemné spolupráci obcí a měst.²

Toto byla asi první zmínka o vzájemných svazcích obcí v České republice. Jako další významný milník v meziobecní spolupráci se dá brát založení Sdružení měst a obcí království Českého. Toto sdružení vzniklo až později a to konkrétně v roce 1907. Vznik tohoto sdružení je také spjat se sjezdem, který se konal právě také v roce 1907. Tam se právě probíralo, že když se obce a města spojí, tak získají mnohem větší vliv vůči jiným korporacím, než kdyby se prezentovaly jednotlivě.

Další změny nastaly po První světové válce. V roce 1920 Sdružení měst a obcí království Českého rozšířilo svoji působnost i do oblastí Moravy, Slezska, ale také na Slovensko. Díky tomuto rozšíření se toto sdružení přejmenovalo na Svaz Československých měst. Na tyto první svazky pak navázal Svaz měst a obcí České republiky.³

Na následujících řádcích si povíme, jak to bylo se vznikem obcí v druhé polovině devatenáctého století a jakým způsobem se to vyvíjelo dál.

---

² CHARBUSKÝ, M. *Veřejná správa města a obcí*. 1. vyd.- dotisk, Universita Pardubice, 2002. 77 s. s. 13, 14 ISBN 80-7194-457-2

³ Svaz měst a obcí ČR, www.smocr.cz [online]. [cit.23.1.2015]
URL:<<http://www.smocr.cz/smo-cr/o-svazu/default.aspx>>

Naše současná obecní struktura se začala formovat asi přibližně v druhé polovině devatenáctého století. Na území České republiky se vyčlenilo přibližně třináct tisíc katastrálních obcí. Tento počet obcí, pak vydržel neměnně prakticky dalších sto let. Další výraznější progres nastal až po Druhé světové válce. A dá se říci, že trval až do převratu v roce 1989.

Do roku 1989 bychom napočítali asi tři a půl tisíce obcí na území České republiky. V období normalizace docházelo hodně ke slučování obcí. Většinou to, ale nebylo přirozenou cestou a už vůbec ne se souhlasem občanů. K takovému slučování nedocházelo jenom v bývalém Československu, ale i v celém socialistickém bloku. Takzvaný dezintegrační proces začal v České republice teprve až na začátku devadesátých let.⁴

Obce už nechtěly být sloučené a usilovaly o samostatnost. To byl rozhodně pro ně velký krok a zároveň jasný argument, který odsuzoval slučování obcí. Obce se snažily znovu nabýt svoji ztracenou identitu. V současnosti většinou k žádnému slučování nedochází, ale funguje právě meziobecní spolupráce. V současnosti napočítáme na území České republiky zhruba 6248 obcí.

---

⁴ CHARBUSKÝ, M. Veřejná správa města a obcí. 1. vyd.- dotisk, Universita Pardubice, 2002. 77 s. s. 14 ISBN 80-7194-457-2

3.2 Meziobecní spolupráce

3.2.1 Dobrovolné svazky obcí jejich vznik a zánik

Meziobecní spolupráce na regionální úrovni je velmi rozšířená. Máme hodně forem spolupráce na této úrovni. Tou nejzákladnější a nejtypičtější formou spolupráce obcí v České republice jsou bezpochyby dobrovolné svazky obcí. Tyto svazky jsou přímo zakotveny v zákoně o obcích. V této kapitole se podíváme na to, co to jsou dobrovolné svazky obcí, na jejich vznik a také na takzvanou smlouvu o vytvoření dobrovolného svazku obcí.

Tyto svazky vznikají především v oblastech, které jsou vymezeny hranicemi. Mohou to být přírodní hranice, technické hranice nebo dokonce i historické hranice. Tyto hranice vymezují nějaké území, nebo územně ucelenou oblast. Právě pro tyto územně ucelené oblasti vznikají dobrovolné svazky obcí⁵. Když se podíváme do minulosti, tak nalezneme, že první dobrovolné svazky obcí se zakládají už od roku 1990.

Cílem vytváření dobrovolných svazků obcí je ochrana a prosazování společných zájmů. Obce tyto svazky vytvářejí ze své vlastní iniciativy. Předmětem činnosti těchto svazků může být celá řada. Jsou to různé činnosti a úkoly, které jsou pro obec opravdu nezbytné. Jedná se například o úkoly týkající se sociální péče, tedy především zabezpečování sociálních služeb pro postižené občany obce lidi v důchodovém věku. Dále je důležitým předmětem zakládání těchto svazků také oblast vzdělávání, tedy úkoly v oblasti školství. Dalšími úkoly, kvůli kterým se zakládají dobrovolné svazky obcí jsou úkoly v oblasti zdravotnictví, kultury, požární ochrany nebo ochrany životního prostředí. Tyto svazky jsou zakládány také proto, aby se mohli obce efektivněji spravovat. Zajišťují čistotu obce, spravují veřejné prostranství nebo se zabývají odváděním a čištěním odpadních vod.

---

⁵ Galvasová, I. Spolupráce obcí jako faktor rozvoje, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138 s. s. 30 ISBN 97880-8625120-2

Dobrovolný svazek obcí také umožňuje rozšiřování a zdokonalování sítí technického vybavení a zdokonalení systému veřejné osobní dopravy, kterou používají občané obce. V neposlední řadě tyto svazky umožňují provozování lokalit, kde se těží a upravují nerostné suroviny.⁶

Dobrovolné svazky obcí můžeme rozdělit na mikroregiony a monotematické svazky. Jako mikroregion jde nazvat prakticky každý svazek obcí. Současné metodické přístupy považují za mikroregiony takové svazky obcí, které využívají principu soudržnosti, kdy více obcí propojuje a provazuje své zájmy a záměry při realizaci jednotlivých akcí a aktivit s cílem vymezení a realizování žádoucích změn ve všech obcích nebo části obcí takto vymezeného území.⁷

Monotematické svazky jsou odlišné od mikroregionů. Tyto svazky vznikají za účelem nějakého vymezeného okruhu činností. Říká se jim také „technické“ svazky. Obce se snaží budovat technickou infrastrukturu. Spojují se například kvůli likvidaci odpadů, kvůli plynofikaci nebo kvůli kanalizacím, či plynovodu. Mezi monotematické svazky patří také svazky okolo cestovního ruchu. Na rozdíl od mikroregionů jsou monotematické svazky většinou časově omezeny. Závisí to především na účelu za kterým tyto svazky vznikly. Záleží na tom jak dlouho se daný projekt realizuje.⁸

Dostáváme se k tomu, jak vlastně takové dobrovolné svazky obcí vznikají. Podle § 49 odst. 2 Ozř jsou svazky obcí právnickou osobou. Samotné obce mohou do již vytvořených svazků vstupovat a zároveň je mohou i zakládat. Dobrovolné svazky obcí vznikají na základě smlouvy. Tato smlouva se nazývá smlouva o vytvoření dobrovolného svazku obcí. Aby nabyla platnosti, musí ji schválit zastupitelstva zúčastněných obcí. Pokud by některé zastupitelstvo nesouhlasilo je smlouva neplatná.

---

⁶ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011. s. 19, 20, ISBN 978-80-7419-067-4

⁷ *Metodická příručka pro zpracování strategických rozvojových dokumentů mikroregionů* (Brno: Ústav územního rozvoje, 2004), dostupné z <http://www.uur.cz/images/uzemnirozvoj/regionalnipolitika/Mikroregiony/MethodikaSRDmikroregionu/Methodika.pdf>

⁸ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geotown, 2007. 138s. s. 32 ISBN 97880-8625120-2

Přílohou této smlouvy jsou stanovy svazku obsahující zákonem stanovené náležitosti. Mezi tyto náležitosti patří jméno svazku, kde svazek sídlí a jaký je předmět činnosti tohoto svazku. Každý dobrovolný svazek obcí disponuje vlastním majetkem a vlastními příjmy. V jeho pravomoci je také vytvářet si své vlastní orgány.⁹

Učinnost smlouvy nabývá dnem, kdy její návrh je přijat všemi účastníky, není-li ve smlouvě stanoveno jinak. Smluvní strany si mohou jednotlivě ve smlouvě ujednat jiný termín nastoupení účinků této smlouvy. O právní způsobilosti takového svazku obcí, jeho zrušení a zániku platí zvláštní zákon (občanský zákoník § 20i a 20j), který říká, že sdružení je právnickou osobou, které odpovídá svým majetkem za nesplnění svých povinností a nabývá právní způsobilosti zápisem do registru sdružení vedeného u krajského úřadu příslušného podle sídla sdružení.

Když dochází ke zrušení takového dobrovolného svazku obcí, platí obdobné ustanovení § 20j občanského zákoníku. Sdružení pak zaniká výmazem z registrace u krajského úřadu.¹⁰

Tyto dobrovolné svazky obcí mohou vystupovat také jako institucionalizovaná forma meziobecní spolupráce. Vystupují například, tímto způsobem v takzvaném programu LEADER ČR, který je zaměřený na zlepšení kvality života a na posílení místního ekonomického prostředí. Dále využívá místní produkci, hodnotí přírodní a kulturní zdroje ve venkovských oblastech.

3.2.2 Smlouva ke splnění konkrétního úkolu

V této kapitole se podíváme na další formu spolupráce obcí. Už jsme si řekli, že nejrozšířenější formou jsou dobrovolné svazky obcí. Teď nás čeká forma spolupráce, která se nazývá smlouva ke splnění konkrétního úkolu. Dá se říci, že tato spolupráce je po dobrovolném svazku obcí druhou nejrozšířenější spoluprací obcí. Podíváme se, čím se tato smlouva zabývá.

---

⁹ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011. str. 20, ISBN 978-80-7419-067-4

¹⁰ Zákon o obcích § 50 odst. 2, ve znění pozdějších předpisů

Smlouva ke splnění konkrétního úkolu jako forma spolupráce obcí je poměrně nová. V zákoně se objevila až v roce 2000. Konkrétně se jedná o zákon č. 128/2000 Sb., o obcích. Tento druh spolupráce můžeme najít v paragrafu č. 48 zákona o obcích. Jak už jsem se zmínil, tento druh spolupráce se stal velmi rozšířený. Používá ho prakticky více než polovina všech obcí v České republice. Stejně jako u dobrovolného svazku obcí, mohou smlouvu ke splnění konkrétního úkolu uzavírat pouze obce, nikoliv například fyzické osoby. Tuto smlouvu nemusí uzavřít pouze dvě obce, ale může dojít k uzavření spolupráce i mezi více obcemi. Podobně jako u dobrovolného svazku obcí mohou obce smlouvu uzavřít na dobu určitou nebo na dobu neurčitou.

Tato smlouva se zabývá konkrétním úkolem, který chtějí zrealizovat dané obce. Tento úkol většinou bývá nad rámec sil jedné obce, proto se rozhodne spolupracovat s obcí jinou. Většinou toto společné plnění úkolu má význam pro obě obce. Obě z toho mají nějaký užitek. Jako příklad mohu uvést třeba nějakou stavbu, kterou si obce necha-jí vybudovat, aby ji obě mohli využívat k nějakému společnému účelu. Dále se může třeba jednat o spolupráci při zajištění, sběru a odvozu domovního odpadu. Nebo při výstavbě silnice, která by spojovala všechny zúčastněné obce. Důvodů k uzavření smlouvy ke splnění konkrétního úkolu je celá řada. Předmětem této smlouvy, ale rozhodně není vznik právnické osoby. Právnická osoba vzniká pouze ustanovením občanského zákona.¹¹

Smlouva ke splnění konkrétního úkolu ulehčuje jednotlivým obcím jejich hospodaření. Většina obcí kvůli realizaci větších projektů dá přednost takové spolupráci, než aby se například zadlužovala. Tato smlouva má i hodně náležitostí, které musí splňovat. V následujících řádcích si povíme, jaké náležitosti musí mít smlouva ke splnění konkrétního úkolu.

---

¹¹ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s.33
ISBN 97880-8625120-2

Smlouva ke splnění konkrétního úkolu musí mít písemnou podobu a musí jí předem schválit zastupitelstva všech zúčastněných obcí. Pokud by se tak nestalo, byla by smlouva neplatná. Jak už jsem zmiňoval, smlouva musí obsahovat určité náležitosti, bez kterých by nemohla být platná. Je pět povinných základních údajů, které musí smlouva obsahovat:

- 1) *vyjmenování účastníků smlouvy*
- 2) *o čem smlouva jedná a jaký je její rozsah*
- 3) *jaká mají práva a povinnosti jednotliví účastníci smlouvy*
- 4) *pokud je předmětem nějaká stavba, jakým způsobem se bude po dokončení využívat*
- 5) *jakým způsobem účastníci mohou odstoupit od smlouvy*

Toto jsou základní náležitosti smlouvy o splnění konkrétního úkolu. Zákon také upravuje závazky, které vyplývají vůči třetím osobám vyplývající ze smlouvy uzavřené ke splnění konkrétního úkolu. Záleží na tom, jestli obce ve smlouvě tyto oblasti nějakým způsobem upraví. Pokud ne, platí, že podíly na majetku získaném společnou činností jsou pro všechny smluvní strany stejné. Vůči třetím osobám jsou zavázány společně a nerozdílně.

Zmiňoval jsem i to, že tuto smlouvu mohou uzavírat pouze obce navzájem, „*jedná se o veřejnoprávní smlouvu takzvaného koordinačního typu.*“¹²

Veřejnoprávní smlouvy většinou bývají spojovány s výkonem přenesené působnosti jiné obce, která k tomu má lepší podmínky i lepší předpoklady. Tady se, ale jedná o výjimku, a když se to týká smlouvy ke splnění konkrétního úkolu, tak se jedná o veřejnoprávní smlouvu také.

Smlouvu o splnění konkrétního úkolu můžeme zařadit do veřejnosprávních smluv také podle toho, že správní řád zdůrazňuje, že správní orgán, který uzavírá tuto smlouvu musí mít za cíl plnění úkolů veřejné správy. Podle tohoto se tedy dá logicky odvodit, že tyto smlouvy opravdu mezi veřejnoprávní smlouvy mohou spadat.

---

¹² FRUMAROVÁ, K. *Formy spolupráce obcí podle zákona o obcích I*. Veřejná správa [online]. 2002, č. 38 [cit. 8. 3. 2015]. Dostupný na [www: <http://www.mvcr.cz/casopisy/s/2002/0038/konzult.html>](http://www.mvcr.cz/casopisy/s/2002/0038/konzult.html).

Ještě jednu věc zdůrazním, že smlouva ke splnění konkrétního úkolu je jedinou formou spolupráce ze všech způsobů, kde nedojde při spolupráci k vytvoření právnické osoby. Další forma spolupráce, o které se budu bavit v další kapitole je v tomto ohledu opakem této smlouvy.

3.2.3 Společná právnická osoba

Třetí formou spolupráce mezi obcemi je taková spolupráce, když může obec pro výkon samostatné působnosti založit a zřídit právnickou osobu. Na založení právnické osoby se může podílet i několik obcí na tomto území.¹³ Toto zakládání právnických osob obcemi je upravováno zvláštním zákonem. Jedná se o zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Zákon o obcích se tedy tímto způsobem moc nezabývá, protože je k tomu určen právě tento zvláštní zákon.

Právnickými osobami, které většinou obce zakládají, bývají obchodní společnosti. Především to jsou akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným. Využití je hlavně u správy bytových domů nebo u dopravních podniků. Obchodní zákoník upravuje u jednotlivých obchodních společností, jaký mají rozsah ručení společníci za závazky společnosti. Každý účastník svazku má určitý podíl ve společnosti. Z tohoto podílu mu vyplývají určitá práva a povinnosti.

Vznik společnosti se datuje ode dne, kdy byla zapsána do obchodního rejstříku. Společnost nemusí být založena na dobu určitou. Pokud není výslovně určeno při založení společnosti, že se zakládá na dobu určitou, je brána, že byla založena na dobu neurčitou.¹⁴

Obce navíc mohou obchodní společnosti nejen zakládat, ale mohou také do existujících společností vstupovat. Obce toto dělají většinou v případě, že plánují spolupráci, která má podnikatelský charakter. O založení a rušení právnických osob rozhoduje zastupitelstvo obce. Schvaluje také stanovy a zakladatelské listiny jednotlivých společností.

---

¹³ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011. str. 21, ISBN 978-80-7419-067-4

¹⁴ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geoetown, 2007. 138s. s. 33
ISBN 97880-8625120-2

Zastupitelstvo má v kompetenci dále delegovat zástupce obce na valnou hromadu obchodních společností, ve kterých má obec majetkovou část. Navrhuje také zástupce do ostatních orgánů obchodních společností s majetkovou účastí obce. Rozhoduje i o peněžitých a nepeněžitých vkladech do právnických osob. Společnost zaniká dnem, kdy je vymazána z obchodního rejstříku. Tomuto zániku předchází zrušení společnosti s likvidací či bez likvidace.¹⁵ Řekl bych, že tato třetí forma spolupráce obcí je na rozdíl od dobrovolných svazků obcí a smlouvy ke splnění konkrétního úkolu méně rozšířená.

3.3 Spolupráce obcí se subjekty v území

V této kapitole s názvem spolupráce obcí se subjekty v území se podíváme na místní akční skupiny, na místní agendu 21 a v neposlední řadě také na to, jakým způsobem funguje partnerství veřejného a soukromého sektoru. Podíváme se i na asociaci s názvem projekt Zdravá města.

Místní akční skupiny

Aby mohli různé subjekty v území spolupracovat, vytvářejí se takzvané místní akční skupiny (MAS). Místní akční skupiny jsou ve své podstatě jakási společenství subjektů různého druhu. Mohou to být občanská sdružení či státní neziskové organizace. Jako Místní akční skupiny můžeme nazvat i organizace soukromé podnikatelské sféry jednotlivých obcí. Místní akční skupiny existují v rámci takzvané iniciativy nebo metody s názvem LEADER. LEADER znamená v překladu Propojení aktivit rozvíjejících venkovskou ekonomiku. Jak tedy můžeme charakterizovat metodu LEADER? Tato metoda je založena na vzájemné spolupráci různých subjektů v území. Jednotlivé neziskové organizace, podnikatelé a představitelé místních samospráv tvoří právě Místní akční skupinu. Tato skupina pak uzavře partnerskou dohodu a projednává například jakým způsobem rozvinout a pozvednout venkovský region nebo připravuje strategii k realizaci určitých projektů.¹⁶ Přibližně tímto způsobem funguje metoda s názvem LEADER. V současnosti je tato iniciativa začleněna do Národního strategického plánu pro rozvoj venkova.

---

¹⁵ KOUDELKA, Z. *Obecní samospráva – Zákon o obcích v komentovaném znění*. Brno: DOPLNĚK, 2006. 93 s. (s. 29) ISBN 80–7239-193–3.

¹⁶ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138 s. s. 34 ISBN 97880-8625120-2

Místní akční skupinu musí tvořit území, které má od 10 do 100 tisíc obyvatel. Sdružuje především venkovské obce. Zvláštností je, že členy těchto skupin nemohou být města, která mají více než 25 tisíc obyvatel. Je to kvůli tomu, že populační hustota na území Místní akční skupiny nesmí přesáhnout 150 obyvatel na km². Místní akční skupinu tvoří z jedné poloviny zástupci podnikatelů a zástupci neziskových organizací, druhou polovinu tvoří zástupci z řad veřejné správy.¹⁷ Ani jedna ze stran nesmí převažovat, musí být rozděleni na polovinu. Zástupci veřejné správy nesmí překračovat 50 %. Tyto skupiny se skládají z vyváženého a především kvalifikovaného výběru partnerů, z daných socioekonomických sektorů, kteří jsou k dispozici na území obcí.

Místní akční skupiny mají hodně právních forem. Nejvíce se vyskytuje právní forma Místních akčních skupin v podobě občanských sdružení. Jsou i další právní formy jako třeba obecně prospěšná společnost nebo zájmové sdružení, ve kterém figurují právnické osoby. Občanským sdružením jsou podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ve znění pozdějších předpisů. Obecně prospěšnou společností jsou podle zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech ve znění pozdějších předpisů a zájmovým sdružením právnických osob jsou podle zákona č. 40/1964, občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů.

Když se někdo chce stát členem Místní akční skupiny, musí mít v tom příslušném regionu bydliště nebo v něm musí nějakým způsobem působit. Každá Místní akční skupina má organizační řád a samozřejmě také statut a stanovy. Každá tato skupina je registrována u Ministerstva vnitra České republiky.

Místní Agenda 21

Dalším programem, který je uplatňován v oblasti meziobecní spolupráce je program s názvem Místní agenda 21. Jedná se o mezinárodní program obcí, který vychází ze závěrů mezinárodního Summitu Země, který se v roce 1992 konal v brazilském Rio de Janeiru.¹⁸

---

¹⁷ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011. s. 26, ISBN 978-80-7419-067-4

¹⁸ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geoetown, 2007. 138s. s. 36
ISBN 97880-8625120-2

Program Místní agenda 21 se zabývá řešením místních problémů v obcích a regionech. Na vzniku této agendy v jednotlivých obcích se podílí obecní zastupitelstvo, místní organizace, místní politici nebo skupiny občanů. Vzniká právě z iniciativy těchto lidí. Místní agenda je politicky garantována obecním zastupitelstvem. Zastupitelstvo také zvolí některého ze svých členů, aby odpovídal za chod v agendě, a k tomu určí i příslušnou komisi. Dále se vytvářejí, také uskupení občanů z dané obce nebo uskupení pracovníků místní správy či zástupců místních organizací, kteří se zúčastňují přípravy příslušných dokumentů a realizačních akčních plánů

Místní agenda 21 má za cíl vypracovat strategii rozvoje obce, vypracovat různé akční plány a celkově se snažit o zlepšování kvality života v dané obci.¹⁹ K tomu všemu ji však musí zcela samozřejmě značně dopomoci i občané obce. Bez pomoci veřejnosti by nemohla být Místní agenda 21 úspěšná. Právě na angažování veřejnosti je z velké části tento program založen.

Místní agenda 21 je kvalitativně hodnocena pomocí souboru 21 kritérií. Podle těchto kritérií je možné určit, jaké obce či regiony správně uplatňují Místní agendu 21 v praxi. Dá se také podle toho posoudit, na jaké úrovni se daná obec nachází. Podle tohoto hodnocení většinou obce mohou dostávat například granty krajů nebo granty EU.

Projekt Zdravá města

S Místní agendou 21 je velmi spjat i projekt Zdravých měst České republiky (NSZM ČR). Národní síť Zdravých měst České republiky je vlastně asociací místních samospráv, která se snaží o rozvoj obcí a vede obyvatele k zdravému životnímu stylu. Nad celým projektem dohlíží vedení dané obce.

---

¹⁹ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011, s. 27, ISBN 978-80-7419-067-4

Mapa č. 1 : Přehled členů asociace Národní síť zdravých měst

Pramen: www.nszm.cz

Asociace NSZM získala už i řadu ocenění. V roce 2000 byla odměněna za svůj projekt titulem Světový projekt EXPO. Dále má za svoji aktivitu i Cenu ministra životního prostředí ČR nebo akreditaci Ministerstva vnitra jako Vzdělávací instituce pro veřejnou správu.²⁰ V současnosti má NSZM ČR už 119 členů. Zároveň má regionální vliv na 2654 měst a obcí s počtem 6,018 milionu obyvatel, což je zhruba 57 % populace.

Jak už jsem zmiňoval na začátku této kapitoly, tak do spolupráce obcí se subjekty v území patří také spolupráce veřejného a soukromého sektoru. Tato spolupráce patří mezi velmi důležité. Podíváme se blíže, jak tato kooperace a jakým účelem funguje.

Spolupráce soukromého a veřejného sektoru se může uskutečňovat různými způsoby. Má i spousty druhů účelu, za kterými se může uskutečňovat. Jedna z forem této spolupráce se nazývá Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Toto partnerství označuje spolupráci soukromého a veřejného sektoru, která vzniká za účelem, aby se dalo využít schopností a prostředků, které má veřejný sektor a tím se pomohli zajistit veřejné služby. Máme dva způsoby řešení Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Jedním způsobem je to, že obec, kraj nebo region, stát či jiná veřejná instituce založí samostatnou společnost společně se soukromou právní osobou.

²⁰LINKEDIN, www.linkedin.com [online].[cit.3.2.2015].

URL:<<http://www.linkedin.com/company/narodni-sit-zdravych-mest-cr-healthy-cities-of-the-czech-republic>>.

Tato společnost má za úkol umožnit realizaci určeného projektu a za tuto investici získá dlouhodobé povolení na provozování služby. Jiným slovem se dá toto povolení nazvat koncesí. Koncese je úřední povolení, které opravňuje danou společnost ke zřízení nebo provozování určité činnosti. Jedná se například o dopravní služby, zdravotní nebo vzdělávací služby. Dále může jít o poskytování energií, tedy třeba o dodávky tepla. Za tyto jednotlivé služby se získávají poplatky a z těchto poplatků se mohou splácet úvěry, provozní náklady nebo se generují výnosy.

Druhým způsobem Partnerství veřejného a soukromého sektoru je, že soukromý investor investuje svoje finanční prostředky do tvorby nějaké veřejně prospěšné stavby. Tuto stavbu poté provozuje a spravuje. Tímto způsobem slouží veřejnému sektoru a za tuto službu dostává takzvanou úplatu. Tuto úplatu dostává od veřejného sektoru, který mu platí za provozování služeb. Dále může soukromý investor získat prostředky přímo od konečných uživatelů. Tomu se říká projekty koncesní. Toto se většinou využívá u služeb z oblasti dopravy.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru má za následek také zvýšení kvality veřejných služeb. Má dopad i na efektivnost těchto veřejných služeb, do kterých se počítá i výkon státní správy.²¹ Zkrátka toto propojení se zaslouhuje samozřejmě o zvýšení celkové kvality veřejné správy, ale má vliv i na soukromý sektor, kde také dopomáhá k zlepšení a efektivitě tohoto sektoru.

---

²¹ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s.38
ISBN 97880-8625120-2

Partnerství veřejného a soukromého sektoru tím pádem také urychluje realizaci různých infrastrukturních projektů. Má velmi pozitivní dopad na rozvoj ekonomiky. Teď si můžeme udat příklad realizace formou Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Jedná se o projekty například v oblasti školství. Takže může jít o rekonstrukci škol nebo jejich rozšiřování. Dalším příkladem mohou být projekty v oblasti dopravní infrastruktury nebo bydlení. Třeba výstavba nových bytových celků ve městě nebo v obci. Nesmíme zapomenout také na projekty v oblasti administrativních, v oblasti zdravotnictví nebo obrany. Rozhodně těchto projektů v Partnerství veřejného a soukromého sektoru může být mnohem více, ale my jsme si teď vyjmenovali asi ty nejčastější.

Aby mohl být projekt Partnerství veřejného a soukromého sektoru úspěšný, předpokládá se, že větší přínos pro veřejný sektor může být dosažen především využitím schopností a zkušeností soukromého sektoru. Musí se rozdělit také rizika mezi zúčastněné strany tím způsobem, že každá strana ponese takové riziko, které dokáže nejlépe zvládnout. U nás v České republice se poslední dobou obce a města moc do Partnerství soukromého a veřejného sektoru nezapojovaly. Na vině jsou především nedostatečné finanční prostředky, které jim nedovolily připravovat a realizovat náročné projekty

Problémem v rozvoji Partnerství soukromého a veřejného sektoru byla také nedostatečná legislativní ošetření této spolupráce a nebyly dořešené věci okolo vlastnictví majetku, který bývá předmětem takového projektu. V současnosti už se většina těchto náležitostí vyřešila a do tohoto partnerství vstupuje už více měst a obcí.²²

Jeden z problémů vyřešilo i Ministerstvo financí. To se zasloužilo o vytvoření Centra pro podporu implementace Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Toto centrum má za úkol poskytnout informační a metodické materiály. V České republice můžeme nalézt i další dvě organizace zabývající se problematikou veřejného a soukromého sektoru. Jednou z nich je Centrum pro Partnerství veřejného a soukromého sektoru, jehož úkolem je mít dohled nad určitým projektem. Dohlíží nad řízením tohoto projektu a nad tím zda je bezpečný. Druhou organizací je Asociace Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Tato organizace podporuje tuto formu spolupráce, podporuje rozvoj těchto služeb a efektivitu této formy spolupráce.

---

²² Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s.38, 39 ISBN 97880-8625120-2

Členy mohou být jak právnické tak fyzické osoby.²³ Zde jsme si řekli o nejdůležitějších organizacích Partnerství veřejného a soukromého sektoru.

3.4 Spolupráce obcí s jinými právnickými a fyzickými osobami

V jedné z předešlých kapitol jsme se bavili o tom, jak mohou obce zakládat právnické osoby. V této kapitole s názvem Spolupráce obcí s jinými právnickými a fyzickými osobami, se podíváme, že obce mohou spolupracovat nejen s obcemi.

Jak už jsem zmínil, obce mohou spolupracovat i s jinými právnickými osobami a fyzickými osobami než jsou obce. A je to určitě dobře. Jsou to většinou nějaká místní sdružení občanů nebo podnikatelé či neziskové organizace. Ale i jednotlivci, mohou mít vliv na rozvoj dané obce a zároveň se podílet na vytváření projektů v dané oblasti. Já sám tuto spolupráci beru za velmi důležitou a nutnou k rozvoji obce. Velmi se mi líbí provázanost občanů s jednotlivými obcemi. Když na daném území existuje podnikatelská sféra, tak to samozřejmě zajišťuje zaměstnanost a může to teoreticky přilákat i investory, kteří mohou zafinancovat některé nákladné projekty. To je pro obce velmi výhodné. Neziskové organizace zase hodně myslí na potřeby a problémy občanů a podle toho se také zařizují.

Pod tuto spolupráci spadá i takzvaná zájmová sdružení právnických osob Tyto sdružení jsou zakotvena v občanském zákoníku. Je to v paragrafech 20i a 20j občanského zákoníku. Zájmová sdružení právnických osob mají hodně společného s dobrovolnými svazky obcí. Stejně jako dobrovolné svazky obcí jsou zájmová sdružení právnickými osobami a musí odpovídat svým majetkem za nesplnění svých povinností. Zájmová sdružení právnických osob vznikají zápisem do registru, který je na příslušném krajském úřadě. Nejdříve se, ale uzavře písemná zakladatelská smlouva mezi zakládajícími členy sdružení. U tohoto zájmového sdružení, se musí k tomu podat zápis o členské schůzi a stanovy. Pak musí být zpracován zápis, který obsahuje seznam se zakládajícími členy, sídlem a jejich názvy a podpisy. Zánik těchto právnických osob nastává vymazáním z registru.

---

²³ *Partnerství veřejného a soukromého sektoru*. Příloha týdeníku Ekonom, 51–52/2005, s. 2-3

Další formou sdružení v obci v rámci spolupráce s právníckými a fyzickými osobami je smlouva o sdružení. Tato smlouva je stejně jako zájmová sdružení právníckých osob zakotvena v občanském zákoníku. Ale jeden velký rozdíl tam oproti zájmovému sdružení přeci jen je. Sdružení, které je někým založeno na základě smlouvy o sdružení není právníkou osobou. A to z toho důvodu, že nemá způsobilost k právům a povinnostem. Pro obce tato smlouva není moc výhodná, protože jim nedovoluje využít většinu prostředků, které jsou v rámci spolupráce obcí nezbytné. Každý může od této smlouvy odstoupit, ale zákon to zakazuje v případě, že by kvůli tomu mohlo dojít k újmě ostatních účastníků sdružení. Ze závažných důvodů může být i některý ze členů sdružení vyloučen. Proto se většinou k této smlouvě obce neuchylují.

3.5 Spolupráce s obcemi jiných států

Další věcí, kterou jsem se zabýval v této práci, bylo také to, jestli mohou obce v České republice spolupracovat i s jinými obcemi mimo území našeho státu. Zjistil jsem, že tato spolupráce opravdu existuje a je i hojně využívána. Dokonce spolupráce s obcemi jiných států je zakotvena i v zákoně o obcích, konkrétně v paragrafu 55. V této kapitole se podrobněji podíváme na to, jakým způsobem naše obce s obcemi jiných států spolupracují, a jestli je tato spolupráce opravdu výhodná.

Jak už jsem se zmínil, spolupráci s obcemi jiných států upravuje zákon o obcích ve svém paragrafu 55. Podle tohoto zákona mohou obce s obcemi jiných států uzavírat smlouvy o vzájemné spolupráci. Mohou také spolupracovat se svazky obcí v jiných státech. Tato spolupráce může obsahovat jen činnosti svazku, který s danou obcí již vzájemnou spolupráci uzavřel. Smlouva o vzájemné spolupráci musí mít písemnou podobu. Podobně jako u spolupráce mezi obcemi v oblasti našeho státu, tak i tato smlouva musí být schválena zastupitelstvem obce, jak u nás, tak i v zahraničí.

Podle zákona musí mít smlouva o vzájemné spolupráci určité náležitosti, bez kterých by byla neplatná. Mezi tyto náležitosti patří:

- 1) *názvy obou účastníků smlouvy*
- 2) *sídla obou účastníků smlouvy*
- 3) *co je předmětem smlouvy a jakým způsobem se bude financovat*
- 4) *jaké bude mít orgány tato spolupráce a způsob jejich ustavování*
- 5) *doba, na kterou se smlouva uzavírá*

Jako obvykle uzavřením této smlouvy vzniká právnická osoba. Smlouva nesmí být v rozporu s mezinárodními úmluvami. Jedná se o mezinárodní úmluvy, s kterými je Česká republika vázána. Se smlouvou o spolupráci musí vyslovit souhlas i Ministerstvo vnitra České republiky s Ministerstvem zahraničních věcí. Pokud by se stalo, že smlouva by byla s těmito smlouvami v rozporu a ministerstva by nesouhlasila, pak by se stala neplatnou.²⁴

Smlouva o vzájemné spolupráci je v rámci spolupráce s obcemi jiných států velmi hojně využívaná. A podle ohlasů je většina obcí s touto formou spokojena a bere ji jako jednu z nejlepších forem v rámci přeshraniční spolupráce mezi obcemi. I já si myslím, že uzavírání takových smluv je velmi prospěšné a pro dobrou spolupráci nezbytné.

Spolupráce našich obcí s obcemi za hranicemi vychází z Evropské rámcové úmluvy o přeshraniční spolupráci mezi územními společenstvími a úřady. K této úmluvě Česká republika přistoupila v roce 1998, ale platnosti pro ni nabyla dne 21 března 2000. Jejím cílem je podporovat přeshraniční spolupráci dvou nebo i více smluvních stran. Dále je jejím úkolem rozvíjet sousedské vztahy mezi obcemi jednotlivých států a uzavírání různých dohod a smluv, které jsou nutné pro kvalitní spolupráci.

Tato spolupráce se děje pouze v pravomocích daných obcí nebo svazků obcí nebo úřadů. Spolupráce musí být pouze v mezích toho práva, které je na daném území. Jinými slovy řídí se vnitrostátním právem daných smluvních stran. Evropská rámcová úmluva o přeshraniční spolupráci jim žádné nové pravomoci ani působnosti nepřikládá. Všechno se to zkrátka řídí vnitrostátním právem na určitých územích, kde probíhá spolupráce. Evropská úmluva ani nevymezuje žádné podmínky týkající se polohy smluvních subjektů.

---

²⁴ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011 s. 21, ISBN 978-80-7419-067-4

Takže jim nevymezuje jejich polohu, kterou mají mít vůči státní hranici nebo jakou by měli mít polohu vůči sobě navzájem. Evropská úmluva o přeshraniční spolupráci má také přílohu, kde se zmiňují příhraniční oblasti, které by měly být také prostorem pro spolupráci.²⁵

Přeshraniční centra

Ted' se podíváme na takzvaná přeshraniční impulzivní centra (GIZ). Přeshraniční impulzivní centra, jinými slovy také pobídková centra jsou vlastně takovým evropským projektem týkající se přeshraniční spolupráce. Tento projekt se především zabývá příhraničními oblastmi a jejich spoluprací. Týká se to především příhraničních oblastí v České republice, na Slovensku nebo v oblastech Dolního Rakouska a Maďarska. Hlavním úkolem těchto center je pomáhat regionům překonávat hranice a pomáhat jim ve vzájemné kooperaci v oblasti meziobecní spolupráce.

Jako hranice jsem nemyslel jenom technické, ale zároveň i společenské, hlavně komunikační.²⁶ Mnohdy právě komunikační bariéry brzdí spolupráci s obcemi v jiných státech. Tahle skutečnost mnohdy odrazuje obce a regiony od této spolupráce. Právě tyto centra se snaží obcím v tomto ohledu hodně pomoci a snaží se jim v oblasti těchto bariér vyjít vstříc. Přeshraniční impulzivní centra dávají obcím a regionům impulzy a pomáhají jim k vytváření nákladných přeshraničních projektů, které by obce samy nezvládly.

Přeshraniční impulzivní centra pomáhají obcím především v oblasti hospodářství. Hlavní aktivitou je vytváření projektů právě v oblasti hospodářství. Dalšími oblastmi, na které se tyto centra zaměřují, jsou sociální oblasti a především i kultura. Snaží se propojit kultury obou států a tím zjednodušit vzájemnou spolupráci.

Cílem této kooperace je přesvědčit a namotivovat obyvatelstvo obcí k přeshraniční spolupráci. Snaží se také odstranit stávající předsudky vůči spolupráci s obcemi jiných států. S naším vstupem do EU se tato spolupráce hodně zlepšila a získala spoustu výhod. EU tomu nebrání, naopak tomu hodně napomáhá.

---

²⁵ Čermák, D. Vobecká, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1. vyd. Praha, Sociologické nakladatelství, 2011, s. 21, ISBN 978-80-7419-067-4

²⁶ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geoetown, 2007. 138 s. s. 42, 39 ISBN 97880-8625120-2

Tím, že naše obce spolupracují na projektech s obcemi jiných států, tak jsou v regionech lépe využity hospodářské šance, které významně podporuje EU. Z této kooperace mají výrazný užitek především firmy a podniky. Provozovatelé podniků si tímto způsobem v příhraničních oblastech zajišťují dlouhodobou a prosperující budoucnost. Zajišťuje jim to také mnohem větší prestiž a hlavně jsou známí i mimo hranice České republiky.

Přeshraniční impulzivní centra čerpaly pro své projekty, na kterých se podílely finanční prostředky z iniciativy Evropského společenství Interreg IIIA a pak také z regionálních programů firmy známé jako Ecoplus. Jisté finanční prostředky čerpaly také z Dolnorakouské společnosti pro podporu příhraničí.

Všechny projekty, které byly pomocí přeshraničních impulzivních center vytvořeny, nebo aktivity, které byly realizovány, většinou podporovaly malé a střední podniky a třeba i spolupráci v oblasti turismu. I tato spolupráce je v oblasti přeshraniční spolupráce velmi důležitá.²⁷

Celkem existuje, asi okolo 12 přeshraničních impulzivních center, které sdružují podle mých informací asi okolo 300 obcí. Jsou většinou v příhraničních oblastech. Jak už jsem se v této kapitole zmiňoval, jedná se především o příhraniční oblasti na Slovensku, Rakousku nebo Maďarsku. Podle mého názoru jsou přeshraniční impulzivní centra velmi dobrou a hlavně fungující formou spolupráce, která pomáhá, jak naším obcím, tak obcím v zahraničí k velmi dobrým výsledkům. Rozhodně, bych většině obcí, podle toho, co jsem se o těchto centrech dozvěděl, doporučil tuto přeshraniční spolupráci.

---

²⁷ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geotown, 2007. 138s. s.42, 39 ISBN 97880-8625120-2

3.5.1 Euroregiony

Stále zůstáváme v kapitole o přeshraniční spolupráci. V tomto úseku této kapitoly se budeme zabývat takzvanými euroregiony. Euroregiony jsou velmi důležitými součástmi v oblasti přeshraniční spolupráce. Existence těchto euroregionů není nikde zakotvena v zákoně. Přesto jsou v Evropě velmi uznávány. Podíváme se, co je hlavními cíli vytváření euroregionů u nás a za hranicemi.

Hlavními cíli vytváření euroregionů je především spolupráce týkající se územního plánování a územního uspořádání. Důležitým cílem, je také zlepšení životní úrovně obyvatelstva, především v sociální oblasti nebo kulturní oblasti. Dalším cílem, který vede ke vzniku euroregionu je snaha o zlepšení životního prostředí v dané oblasti. Snaží se také o zlepšení infrastruktury nebo o vzájemnou spolupráci, v případě kdyby došlo na nějakou přírodní katastrofu nebo velký požár. Nesmíme zapomenout také na to, že euroregiony vznikají i za účelem rozvoje cestovního ruchu a turistiky. A také se snaží o zlepšování mezilidských vztahů v dané oblasti.

Euroregiony, ve kterých je partnerem a spolupracovníkem i Česká republika jsou následující:

Euroregion Labe - ČR spolupracuje s Německem

Euroregion Egrensis – ČR spolupracuje s Německem

Euroregion Nisa – ČR spolupracuje s Německem a Polskem

Euroregion Krušnohoří – ČR spolupracuje s Německem

Euroregion Glacensis – ČR spolupracuje s Polskem

Euroregion Praděd – ČR spolupracuje s Polskem

Euroregion Silesia – ČR spolupracuje s Polskem

Euroregion Těšínské Slezsko – ČR spolupracuje s Polskem

Euroregion Pomoraví – ČR spolupracuje s Rakouskem a Slovenskem

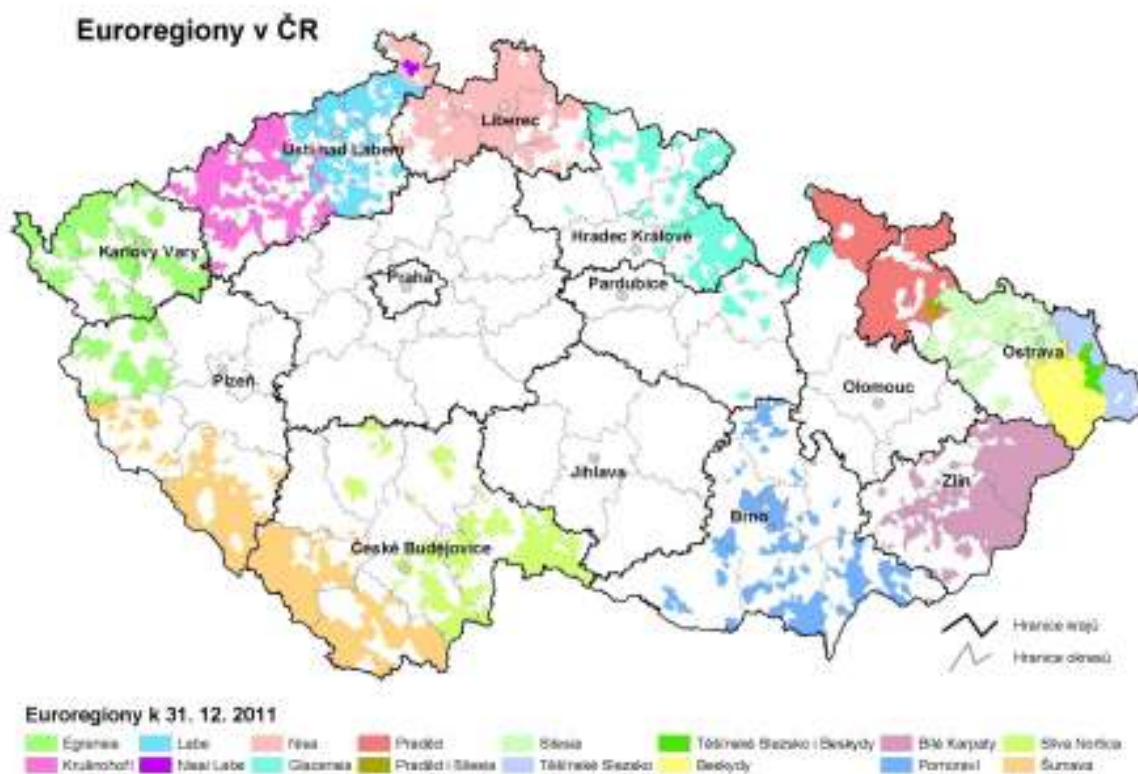
Euroregion Bílé Karpaty – ČR spolupracuje se Slovenskem

Euroregion Beskydy – ČR spolupracuje s Polskem a Slovenskem

Euroregion Dobrava – ČR spolupracuje s Polskem

Euroregion Silva Nortica – ČR spolupracuje s Rakouskem

Mapa č. 2 : Přehled euroregionů na území ČR

Pramen: www.czso.cz

Zmiňoval, jsem se o tom, že náš vstup do EU pomohl euroregionům. To je pravda, ale samotné euroregiony nejsou vyloženě spjaty s EU. Euroregiony existují i v nečlenských zemích a jsou, dá se říci nezávislé na EU. Spousta jejich projektů je financována nezávisle na EU. Euroregiony u nás v České Republice můžeme označit jako sdružení právnických osob. Můžou to být, ale i sdružení subjektů, které vznikly na základě smlouvy. Sdružení právnických osob mají právní subjektivitu a sdružení, která vznikla na základě smlouvy, nemají právní subjektivitu. Některé euroregiony slouží jako poradní a servisní místo. Jiné jsou tvořeny pracovními skupinami, které řeší problémy týkající se euroregionu a snaží se i o vytvoření různých dotačních programů, které by měly sloužit k rozkvětu regionu.²⁸

²⁸ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geoetown, 2007. 138s. s.43, 39 ISBN 97880-8625120-2

3.5.2 Partnerská města a obce

Předposlední částí kapitoly o spolupráci obcí s obcemi v jiných státech je podkapitola s názvem partnerská města a obce. Mimo vytvoření euroregionů jde o další velice oblíbenou formu spolupráce. Řekneme si co je důležité pro tento druh spolupráce.

Dá se říci, že velké množství měst i obcí spolupracuje s partnerskými městy a obcemi ze zahraničních států. Často spolupracují nejenom s jednou, ale i s více městy či obcemi. Velmi jim v tomto pomáhá Svaz měst a obcí ČR. Svaz měst a obcí ČR se snaží obhajovat zájmy měst a obcí na evropské úrovni. Jeho cílem je pokusit se ovlivnit politiku a legislativu v Evropě takovým způsobem, aby to bylo prospěšné pro obce a města v České republice. Má samozřejmě aktivní účast na činnostech Evropské rady obcí a regionů. Dále se zúčastňuje Kongresu místních a regionálních orgánů při Radě Evropy nebo se zúčastňuje shromáždění Výboru regionů. Je účastníkem programu s názvem Evropská sociální síť a účastní se i činností ve Světové organizaci měst a samospráv. Jeho hlavním cílem je podporování měst a obcí ve vzájemné spolupráci s městy a obcemi v Evropě. Aktivně se zapojuje i do spolupráce s problémovými zeměmi východní a jihovýchodní Evropy.²⁹

Nesmírně důležité při spolupráci s partnerskými městy či obcemi je, aby obce si společně rozuměly a měly na danou věc podobný názor. Důležitá je i komunikace a vzájemná interakce, která velmi pomůže při dosažení hlavních cílů, které si obce vytyčily. Musí být zapojeni i občané a profesní a zájmová sdružení do těchto aktivit. Konečný dopad takovéto spolupráce může být v jednotlivých obcích i dost rozdílný vzhledem k tomu kolik toho daná obec obětuje pro dosažení svých cílů.

Evropská unie podporuje vzájemnou spolupráci měst a obcí. Její výpomoc spočívá v tom, že poskytuje obcím granty sloužící například k pořádání různých seminářů nebo konferencí. Tyto konference řeší hlavní problémy, které jsou v současnosti aktuální nebo dělají obcím největší starosti. Dále těmito granty podporuje výměnné pobyty občanů z partnerských měst.

---

²⁹Svaz měst a obcí ČR, www.smocr.cz [online]. [cit.24.1.2015] URL: <http://www.smocr.cz/cz/svaz-mest-a-obci-cr/hlavni-cile/default.aspx>

Cílem je především poznání dané kultury nebo vzdělávání. Tyto výměnné pobyty se především soustřeďují na mladé lidi a jejich vzdělání. Dále se věnuje například rovnému zacházení a příležitostem u mužů a žen a sociálně znevýhodněnými skupinami obyvatel.³⁰

3.5.3 Spolupráce obcí v zahraničí

V poslední kapitole zabývající se spoluprací obcí s obcemi v zahraničí se podíváme, jak spolupracují obce v zahraničí. Budu se snažit Vám zběžně ukázat jak spolupracují obce v ekonomicky silných zemích, jako je Německo, Francie a Švýcarsko. Uvidíme, jestli se podstatně liší od naší spolupráce nebo nikoliv.

Německo

Zhruba od poloviny 60. do poloviny 70. let docházelo především na severu Německa ke značné územní reformě. Cílem této reformy bylo především modernizování veřejné správy. Docházelo k silné decentralizaci, což znamená, že malé obce, kterých bylo spousta, a měly méně, než 2000 obyvatel byly slučovány do větších obcí. Tyto obce pak čítaly asi 5000 až 8000 obyvatel. Decentralizace vedla k tomu, že počet obcí klesnul přibližně na jednu třetinu původního stavu.

Obce v Německu vykonávají úkoly jak v přenesené tak i v samostatné působnosti. U přenesené působnosti to je tak, že ji plní společný správní úřad. Úkoly povinné v samostatné působnosti musí zajišťovat obec, ale zákon ji v tom nijak neomezuje a o dobrovolných úkolech v samostatné působnosti rozhoduje zcela sama.³¹ Jedna z nejdůležitějších forem spolupráce obcí v Německu je účelový svaz. Členy účelového svazu mohou být okresy, obce, kraje, nadace i instituce veřejného práva. Samozřejmě jeho členy se mohou stát i fyzické a právnické osoby. Je to veřejnoprávní korporace. Tento svaz zpracovává to, co mu je předáno v rámci zákona a bere to na vlastní zodpovědnost.

---

³⁰ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s.45, 39 ISBN 97880-8625120-2

³¹ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s.121, 39 ISBN 97880-8625120-2

Dále podle zákona vznikají v Německu obecní pracovní společenství. Obecní pracovní společenství je veřejnoprávní smlouva. Tato smlouva má plánovat různé záležitosti a aktivity v obcích. V praxi se moc nepoužívá, jelikož tyto záležitosti si účastníci domluví dohodou nebo domluvou. Poslední formou meziobecní spolupráce v Německu je účelová dohoda. Tato dohoda má podobu společné dohody o přechodu úkolů na zúčastněný subjekt. Tato dohoda, ale nemá pravomoci, k tomu aby mohla rozhodovat. Účelová dohoda jedná o plnění nějakého úkolu nebo o využívání nějakého zařízení, které mají obce společné.

Francie

Na rozdíl od Německa, které svoje obce decentralizovalo, tak Francie má spoustu malých rozdrobených obcí, ve kterých je ve většině případů málo obyvatel. Toto je právě jeden z největších problémů při získávání prostředků, sloužících ke správě obcí. Jinak má ale meziobecní spolupráce ve Francii dlouhou tradici a můžeme v ní najít několik typů a forem partnerských svazků.

Mezi nejúčinnější formy spolupráce patří takzvané Společenství obcí a Společenství aglomerace. Tyto společenství se vyznačují především intenzitou společné spolupráce. Úplně nejstarší formou spolupráce mezi obcemi ve Francii je Sdružení obcí. Bylo založeno už roku 1890 a jeho cílem byl například odvoz odpadu, dodávky vody nebo služby v oblasti elektřiny. Podrobněji se podíváme na Společenství obcí a Společenství aglomerace, které patří mezi ty nejzákladnější systémy spolupráce ve Francii.

Společenství obcí se zaměřuje především na oblasti, které jsou slabě osídlené, tedy hlavně na menší obce. Je tu použit prvek motivace a to ve formě blokové dotace. Hlavním cílem tohoto společenství je pomoc chudým regionům a snaha o společné řízení daného území i územního plánování. Společenství aglomerací je mnohem větší a svaz musí mít minimálně 50 000 obyvatel.

Zabývá se také územním plánováním, sociální politikou nebo ekonomickým rozvojem. Obce mohou výkon některých kompetencí přenést na svaz. Společenství aglomerace zaznamenalo ve Francii velký úspěch a stále se rozrůstá. Přispívají k tomu také velmi štědré státní dotace, které se mohou pohybovat i okolo 40 EUR na obyvatele.

Švýcarsko

Vzájemná spolupráce obcí a měst na území Švýcarska má dlouhé kořeny podobně jako tomu je ve Francii. Velkou roli ve spolupráci hraje autonomie švýcarských měst a obcí. Je jedno jestli je obec malá nebo velká, všechny vykonávají stejný rozsah veřejné správy. Mají i vlastní daňovou pravomoc. Důležitou roli ve vzájemné spolupráci hrají takzvané kantony. Kantony zajišťují služby na lokální úrovni a služby, které obce dostatečně negarantují. Významnou roli v meziobecní spolupráci hraje regionální podpora územního plánování mezi jednotlivými skupinami. V některých případech je meziobecní spolupráce ve Švýcarsku dokonce označena jako povinná. Týká se to především oblasti školství. V současnosti je velká část švýcarských měst a obcí součástí nějakého sdružení. Spolupráce mezi obcemi se rychleji rozšiřuje především v německých oblastech Švýcarska.³²

---

³²Obce sobě, www.obcesobe.cz [online]. [cit.30.1.2015]
URL://http://files.obcesobe.cz/Meziobecní_spolupráce_studie_131003%20revize.pdf

4. Aktéři spolupráce obcí

V této kapitole, nás čeká seznámení s aktéry, kteří se podílejí na meziobecní spolupráci. Podíváme se, jaké mají mezi sebou aktéři vazby a jak spolupracují. Také se podíváme na roli takzvaného manažera spolupráce.

Dá se říci, že spolupráce stojí na vzájemných vztazích různých aktérů. Každý z aktérů má svoji přidělenou úlohu, kterou se snaží naplnit. Podle vztahu k řešenému problému, případně k připravovanému projektu, můžeme rozdělit několik druhů aktérů, kteří vznikají v průběhu dané spolupráce. Rozdělují se na tyto subjekty:

- a) *zainteresovaní*
- b) *podílející se*
- c) *dotčení*

Mezi zainteresované subjekty neboli aktéry, patří ty subjekty, na které, bude daná aktivita působit. Konkrétně jde o subjekty, kterých se bude týkat. Jedná se například o občany na daném území, nebo návštěvníky či občanská sdružení. Podílející se aktéři nebo subjekty jsou nějaké subjekty, které se hlouběji zapojují do přípravy a řešení určitých projektů. Aktivně se na projektech podílejí a někdy je i financují. Mezi ně patří například podnikatelé nebo spolupracující obce. Posledním typem jsou dotčené subjekty. Dají se označit vlastně jako území, kde se daná aktivita realizuje. Může to být krajský úřad nebo třeba správa chráněné krajinné oblasti či národního parku. Mezi tyto subjekty se dají zařadit i ministerstva. Zařazení do určité skupiny není trvalé a zdaleka jasné. Velmi záleží, na dané situaci či tématu. Jednotlivé pozice se mohou i prolínat.

Aktéry můžeme členit také z ekonomického hlediska. Členíme je z tohoto hlediska na jednotlivé sektory. Když to trochu zjednodušíme, tak můžeme vymezit veřejný sektor, občanský sektor nebo komerční sektor. Každý z aktérů v jednotlivých sektorech je motivován ve spolupráci jiným způsobem. Každý využívá svých předpokladů pro poskytování služeb a svého společenského postavení.

Tímto způsobem se tak využije silných stránek těchto subjektů a naopak se eliminují jejich slabé stránky. Rozvoj souvisí s tím, jaké mají jednotliví aktéři možnosti. Aktéři, kteří jsou velmi významní, mají mnohem silnější finanční a lidské kapacity, kterými podporují vlastní rozvoj. Naopak například malé obce, drobní podnikatelé nebo neziskové organizace jsou v tomto rozvoji značně limitovány.³³

Když se podíváme do praxe, zjistíme, že vztahy mezi silnými a slabými subjekty se značně prolínají a tím dopomáhají k co nejefektivnější spolupráci. Každopádně velkou výhodou je pro jakékoliv sdružení nebo společenství to, když se do něj přidá větší obec nebo město. Větší obec či město má samozřejmě daleko větší finanční možnosti a značně pomáhá k úspěšné spolupráci. Velké obce podporují malé obce v rámci financí a umožňují jim být součástí i větších rozvojových projektů. Tím pádem jsou také členské příspěvky města daleko vyšší. Sdružení je v tomto případě daleko sebevědomější a silnější vůči vnějším subjektům.

V rámci spolupráce je nejdůležitější vytváření sdružení obcí nebo vytváření svazků. Všechna tyto uskupení mají své aktéry a na svoje pozice jsou obsazováni podle daných pravidel. Aby mohli takovéto pozice zastávat, tak jsou na ně kladeny nároky a požadavky na kvalifikovanost jejich výkonů podle dané formy spolupráce. Hlavními aktéry v meziobecní spolupráci jsou manažeři spolupráce, starostové spolupráce nebo orgány samosprávy obcí, jako jsou zastupitelstva nebo rada. Dalšími aktéry jsou podnikatelé, neziskové organizace nebo i občané. Na spolupráci obcí působí i kraje a dají se také označit jako aktéři spolupráce.

Jedním z hlavních aktérů je starosta. Ten stojí v čele obce a zastupuje ji při jednáních s ostatními subjekty a bývá hlavní osobou v oblasti spolupráce. Rada nebo zastupitelstvo ovlivňují, jak intenzivně se obce zapojí do spolupráce a jaký to bude mít význam. Samosprávné orgány obce zajišťují chod dané spolupráce a většinou přenášejí pravomoci na manažera spolupráce.

Důležití jsou jako aktéři i občané, kteří mají právo zasahovat do obecních projektů a do jejich rozvojové činnosti. Vyšší územně samosprávné celky neboli kraje jako aktéři chtějí v rámci spolupráce s obcemi posílit rozvoj svého území a zlepšit podmínky pro místní obyvatele.

---

³³ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geotown, 2007. 138s. s.47, 39 ISBN 97880-8625120-2

Role manažera spolupráce

Každý svazek obcí většinou má svého manažera. Tato funkce však není povinná. Dříve kvůli značným finančním problémům u různých obecních svazků nebyla tato role moc rozšířena, ale v současnosti je výskyt manažerů svazků obcí častou záležitostí. Skvělý manažer je pro obce neocenitelným přínosem a pomáhá jim k realizaci rozvojových projektů. Pomáhá jak finančně, tak také tím, že vytváří vhodné prostředí pro spolupráci. To co bude mít manažer na starosti, mu zadá přesně daný svazek obcí. Vykonává administrativní záležitosti, řídí a podílí se na organizaci jednání orgánů svazku. Dále zpracovává různé projektové žádosti a následně jejich realizaci administruje a pomáhá koordinovat.³⁴

U manažera spolupráce, obce preferují především vysokoškolské vzdělání. Větší šanci získat tuto funkci mají spíše uchazeči, kteří už absolvovali nějakou praxi v tomto oboru a mají dané schopnosti, které svazky obcí preferují. Schopný manažer musí být na poli meziobecní spolupráce aktivní a přiměřeně drzý. Musí se orientovat v problematice finančních zdrojů, proto by měl být stále ochotný se nadále vzdělávat. Jak jsem zjistil, pro obce není úplně legrace si dovolit zaměstnávat manažera. Většinou to platí, pro obce s malým rozpočtem. Na druhou stranu pokud si manažera v oblasti spolupráce pořídí, tak se jim většinou vynaložené výdaje i se ziskem vrátí.

Vztahy mezi aktéry spolupráce a jejich organizace

Teď jsem se bavil o roli manažera, jako o roli, která je ve spolupráci velmi důležitá. Nesmírně důležitá je i aktivita všech zúčastněných aktérů v dané spolupráci. Ale jak to tak bývá donutit všechny aktéry obecních svazků, je velmi složité. Proto většinou bývá zvykem zvolit osobu, která dokáže v ostatních členech vzbudit aktivitu a přesvědčit je o tom, že když se zapojí, bude spolupráce efektivnější. Většinou touto osobou nebývá někdo z členů svazku obcí, aby nebyl nařčen z prosazování vlastních zájmů. Většinou tuto funkci zastává manažer, který velmi dobře zná situaci v regionu.

---

³⁴ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geotown, 2007. 138s. s. 49, 50, 51, 39 ISBN 97880-8625120-2

Každé sdružení musí mít svůj výkonný orgán, statutární orgán a kontrolní orgán. Nad těmito orgány ční nejvyšší orgán. Jednotlivé vztahy mezi těmito orgány, upravuje takzvaný organizační aparát. Dá se o něm říct, že je takový management organizace. Tím nejvyšším orgánem je valná hromada, která rozhoduje o činnostech sdružení a jeho řízení. Výkonný orgán je rada, která realizuje usnesení valné hromady a zajišťuje věci okolo účetnictví nebo hospodaření. Dále máme statutární orgán, kterým bývá většinou předseda nebo místopředseda rady nebo sdružení.

Už jsem zmiňoval, že v čele sdružení spolupracujících obcí velmi často stojí starosta. Většinou se jedná o starostu největší obce. Nad výkonným orgánem, statutárním orgánem i valnou hromadou má dohled kontrolní orgán. Jeho úkolem je dohlížet na dodržování předpisů a stanov, musí dohlížet na to, jak obce plní usnesení a jak hospodaří s majetkem. Zkrátka kontroluje veškerou činnost sdružení. Tímto jsem strukturu vztahů spolupráce trochu zjednodušil, protože každé sdružení nebo euroregion mohou mít i nějaké speciální orgány, které k něčemu slouží a ostatní je nemají. Toto je popis té základní struktury vztahů ve vzájemné spolupráci.³⁵

---

³⁵ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s. 52, 53, 55, 56, 57, 39 ISBN 97880-8625120-2

5. Pozitivní a problémové aspekty spolupráce obcí, návrhy na zefektivnění, finanční aspekty

5.1 Pozitivní a problémové stránky

V této kapitole se budeme věnovat pozitivním a zároveň i problémovým stránkám vzájemné spolupráce. Podle mého názoru převládají v oblasti meziobecní spolupráce pozitivní stránky a spolupráce se obcím ve většině případů vyplatí. Když spolu jednotlivé obce spolupracují, pomáhá jim to k tomu, že se mohou pustit do náročných projektů, které by samy nedokázaly zvládnout. Také zavedení zákona o obcích z roku 2000 hodně přispělo k rozšíření těchto spoluprací. Zákon totiž meziobecní spolupráci značně podpořil a ještě zavedl smlouvu ke splnění konkrétního úkolu, která se mezi obcemi hodně rozšířila. Velmi kladně můžeme brát i zavedení stanov dobrovolných svazků obcí a zájmových sdružení.

Jednou z pozitivních stránek, je také to, že obce dostávají v rámci spolupráce například eurodotace nebo různé příspěvky od státu. Svazky obcí jsou v současnosti dotovány také z evropských fondů, což je pro ně velmi přínosné. Výhodou je i založení místních akčních skupin, které se vyskytují v oblasti neveřejné sféry.

O pozitivním přínose meziobecní spolupráce jsem se už v této práci zabýval v několika kapitolách. Teď se podíváme spíše na problémy, které mohou ve spolupráci nastat. Začneme spíše ekonomickými faktory, které jsou dost podstatné. Pro mnoho obcí jsou ekonomické faktory velkým problémem a jedním z hlavních důvodů, proč nechtějí vstoupit do vzájemné spolupráce. Mohou za tím stát vysoké členské příspěvky, které obce nechtějí dát nebo nemají dostatek finančních prostředků, na to, aby se mohly vrhnout společně s dalšími obcemi do nákladnějších projektů. A přitom, jak už sem také v práci zmiňoval, by se jim v mnoha případech vložené finanční prostředky vrátily. Někdy je problém i ve znění zákonů. Spousta obcí si stěžuje na nejednoznačnost výkladů zákona. Vše co se týká spolupráce obcí, totiž nenajdeme jenom v zákoně o obcích, ale také v jiných zákonících, například v občanském zákoníku atd. Někdy složité vyhledávání dělá obcím značné problémy, proto se tomu vyhýbají.

Dále může jít o problémy týkající se počtu obyvatel a toho, jak jsou schopni se zapojovat do sdružení obcí. Protože právě ochota občanů je velmi důležitá a bez ní by spolupráce nemohla dobře fungovat. Takže někdy obce spolupráci zamítnou právě z toho důvodu, že neseženou dostatek lidí do sdružení.

5.2 Finanční aspekty spolupráce

Finanční aspekty v oblasti spolupráce jsou klíčovými faktory. V první řadě se musí řešit otázky ohledně nákladů, které vznikají při realizaci partnerství. Musí je buď uhradit samy členové z vlastních zdrojů, nebo z jiných finančních zdrojů jako jsou dotace svazku obcí či dotace kraje a obce. Dále pak mohou dostávat dotace od soukromých sponzorů. Když je hradí z vlastních zdrojů, tak je to většinou z finančních příspěvků, které tam členové zasílají. Právě členské příspěvky bývají hlavními zdroji příjmů pro jednotlivá sdružení. Výše příspěvku jsou určovány podle toho, jak rozhodne valná hromada nebo rada. Výše příspěvku by měla být hlavně určena podle toho, jaký rozsah činností sdružení vykonává. Náklady nějakého připravovaného projektu nebo programu jsou většinou financovány jako náklady u jiných projektů. Vyspělé země uplatňují jako kapitálový zdroj takzvané obligace. Obligace jsou účelové půjčky, které vyjadřují podporu obyvatelstva a organizací.

Sdružení mají i strategii k získávání finančních zdrojů. Tato strategie se nazývá „fundraising“ a v rámci této strategie sdružení sestavují podrobný rozpočet a určují zdroje a potřebné činnosti. Aby byla spolupráce efektivní a dobře fungovala, tak tato strategie určuje, jak má být každý zúčastněný subjekt finančně a materiálně zapojen. Tato strategie k získávání finančních zdrojů se mi velmi líbí a označil bych ji za velmi užitečnou. Co se týká rozvojových projektů, tak je dobré zřídit takzvaný rozvojový fond, který bývá využíván jako pomocník při financování nákladů společných projektů. I stanovy uskupení, co se týče finanční oblasti, obsahují způsob financování činnosti, rozdělení zisku, zásady hospodaření, majetkové vklady nebo jak se rozdělí majetek v případě ukončení členství.³⁶

---

³⁶ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s. 61-63, 39 ISBN 97880-8625120-2

Když se bavíme o finančních aspektech spolupráce, tak nesmíme zapomenout na problémy při financování spolupráce. V předešlé podkapitole jsem zmiňoval problémové stránky spolupráce. Psal jsem tam právě hodně o finančních problémech a teď se budu spíše opakovat, ale i tady chci zdůraznit tyto problémy. Obce řeší hlavně problém s tím, jak získat finanční prostředky na realizaci různých větších projektů. Tyto finanční záležitosti bývají většinou nedořešené nebo obce dlouhodobě finančně neplánují. Z toho pak vznikají největší problémy. Proto si musí stanovit jasný systém financování a podle něho se řídit. Projekt, na kterém se budou podílet, musí všem zúčastněným obcím přinést stejný užitek, jinak by některé obce mohly odmítat finančně se zúčastňovat na daném projektu. V této oblasti hodně pomáhá role manažera, který má za úkol stmelovat obce, plánovat jejich nejen obsahovou náplň spolupráce, ale i starat se o jejich systémy financování a jejich finanční zajištění. Aby se mohly realizovat některé projekty, tak se obce stávají členy více sdružení. Jako velká výhoda, se to brát nedá, spíše naopak, protože obce musí dostát závazkům vůči všem sdružením tím pádem, je kvůli roztržitosti efektivita spolupráce slabší.³⁷

5.3 Faktor efektivit, zhodnocení efektivit spolupráce

V poslední podkapitole týkající se pozitivních a problémových stránek spolupráce a finančních aspektů, se podíváme na to, jak fungují takzvané faktory efektivit a jak moc je meziobecní spolupráce efektivní. Podle ekonomických studií rozlišujeme dvě základní složky efektivit a to účinnost a účelnost. O účinnosti se dá říct, že to je jakási míra, v jaké organizace dosáhla předem stanovených cílů. Účinnost řeší to, jestli je cílů dosaženo nejlepším možným způsobem. Naopak účelnost nám říká, zda vytyčené cíle odráží skutečné potřeby, zda plní svůj účel nebo jestli je vůbec nutné o daný cíl nějakým způsobem usilovat. V případě spolupráce obcí, tak účelnost vychází z programových dokumentů, kdy nějaká skupina obcí čelí omezenému množství zdrojů, a proto musí zvolit cíle případně prioritní oblasti, do nichž bude alokovat zdroje.³⁸

---

³⁷ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s. 91, 39 ISBN 97880-8625120-2

³⁸ Brown, C. V., Jackson: *Ekonomie veřejného sektoru*. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, s. 243

Teď se dostáváme už k jednotlivým faktorům efektivity. Máme tři skupiny faktorů, které ovlivňují efektivnost veřejného sektoru v regionech. Jedná se o následující skupiny faktorů:

- 1) *Faktory, které spočívají v uspořádání finančních toků v rámci veřejných financí. Jedná se především o místní finance a o způsoby financování jednotlivých činností, které jsou zabezpečovány veřejným sektorem.*
- 2) *Faktory spojené s věcnou stránkou a organizační strukturou veřejného sektoru v daném regionu.*
- 3) *Faktory související s organizační kulturou a možnostmi rozhodování managementu uvnitř jednotlivých institucí.*

Faktory efektivity můžeme rozdělit ještě jiným způsobem. A to z hlediska vztahu subjektu, který usiluje o co největší efektivnost. Jsou to faktory vnější a vnitřní. Vnější faktory jsou především legislativní pravidla nebo správní prostředí či ekonomické prostředí. Jako vnitřní faktory můžeme označit ty faktory, které může daný subjekt nějak ovlivnit a to především nějakým správným systémem řízení. Měla by to být iniciativa pracovníků nebo efektivní struktura činností.³⁹

V závěru této podkapitoly bych chtěl mluvit o tom, co by obce měly dělat, aby dosáhly co nejefektivnějších výsledků. Důležité je si stanovit dané cíle konkrétnějšího charakteru. Obce by měly průběžně uspořádávat různá jednání, aby všichni účastníci sdružení byly v obraze. Myslím si, že tyto jednání by měly být víckrát ne jenom jednou za rok. Měly by spolu spolupracovat na různých projektech a to velmi intenzivně a samozřejmě by se těchto projektů měli zúčastňovat všichni členové sdružení. Dále si myslím, že by obce měly mít rozvržený plán financování a řádně ho dodržovat. Pro efektivnější spolupráci by většina sdružení měla mít i manažera spolupráce. Dále bych navrhol, aby obce více komunikovaly se svými občany a zapojovaly je do svých činností a hlavně se ptaly i na jejich názor, který je velmi důležitý a nezbytný pro co nejefektivnější spolupráci.

---

³⁹ Galvasová, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1. vyd. Brno: Geogetown, 2007. 138s. s. 91, 92, 39 ISBN 97880-8625120-2

6. Sdružení růže

V této části bakalářské práce se dostáváme ke konkrétnímu sdružení obcí na území České republiky. Toto sdružení se nazývá Sdružení Růže a jedná se o zájmové sdružení obcí a právnických osob. V této kapitole si rozebereme jaké cíle má toto sdružení, jaké obce jsou členy a jakým způsobem vůbec Sdružení Růže pracuje.

6.1 Charakteristika Sdružení Růže

Toto sdružení vzniklo podle § 20 f – 20 j občanského zákoníku č. 42/1992 Sb. a zákona 367/90 Sb. Založeno bylo roku 1999. Sídlem tohoto sdružení jsou Borovany. V současnosti má členství 24 obcí a 4 organizace. Mezi členy patří obec Benešov nad Černou, Borovany, Čížkrajice, Dolní Dvořiště, Horní Stropnice, Hranice, Jílovice, Kamenná, Ledénice, Ločenice, Malonty, Mladošovice, Nové Hrady, Olešnice, Ostrolovský Újezd, Petříkov, Pohorská Ves, Slavče, Srubec, Strážkovice, Svatý Jan nad Malší, Trhové Sviny a Žár. Dále ještě organizace Klášter Božího Milosrdenství, Novohradská občanská společnost, Rosa o.p.s. a Sdružené lesy Ledénice a Borovany. Jak vidíte, toto sdružení je velmi rozvětvené.

Členství těchto obcí vzniklo tak, že podaly přihlášku, kterou podložily rozhodnutím zastupitelstva obce s ověřeným podpisem starosty. Kromě toho tam musí být ještě razítko obce a rozhodnutí rady Sdružení. Členy se mohou stát až na základě toho, že to přijme rada nebo valná hromada Sdružení. A teď se právě dostáváme k tomu, jaké orgány má Sdružení Růže. Je jimi valná hromada, rada, předseda a místopředseda a revizní komise. Nejvyšším orgánem je samozřejmě valná hromada. Svolává ji rada Sdružení podle potřeby. Většinou to ale bývá aspoň dvakrát do roka. Rada ji také musí svolat, pokud o to písemně požádá alespoň jedna pětina členů Sdružení. Valná hromada má ty nejvyšší pravomoci ve Sdružení. Schvaluje projekty, může zvolit a odvolat předsedu, místopředsedu, členy rady nebo revizní komisi. Rozhoduje o veškeré činnosti Sdružení, o přijetí nebo vyloučení člena, o výši členských příspěvků, o změně stanov nebo dokonce o zrušení Sdružení.⁴⁰

---

⁴⁰ Stanovy Sdružení Růže, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit.25.2.2015].

URL:<http://vs.vismo.cz/sdruzeniruze/dokumenty2.asp?u=500029&id_org=500029&id=29036&p1=&p2=&p3=>>.

Druhým nejvyšším a nejdůležitějším orgánem ve Sdružení je rada. Rada je výkonným orgánem a má sedm členů. Členové rady se volí buď statutárními orgány, nebo je volí zplnomocnění zástupci členů Sdružení. Členové rady jsou voleni na dva roky a valná hromada je může kdykoliv odvolat. Hlavními úkoly rady je především rozhodovat o přijetí či nepřijetí nových členů, zajišťovat činnost mezi zasedáními valné hromady. Dále rada musí zpracovat alespoň jednou za rok zprávu o hospodaření Sdružení a předat ji valné hromadě ke schválení. Může také přijmout tajemníka, který připravuje jednání rady a valné hromady a řídí další administrativní činnost a pracovníky Sdružení.

Dalšími orgány jsou předseda a místopředseda. Oni upravují pracovněprávní vztahy vůči zaměstnancům Sdružení. Oba dva jsou schopni jednat jménem Sdružení samostatně. Když není přítomný ani předseda či místopředseda, tak může jednat jménem sdružení jiný člen rady, který je pověřený radou. Posledním orgánem Sdružení je revizní komise. Revizní komise je kontrolní orgán sdružení. Volí ji valná hromada na dva roky. Tato komise kontroluje, jak Sdružení finančně hospodaří a minimálně jednou ročně to předkládá ke kontrole valné hromadě.

Každý z členů musí samozřejmě platit členský příspěvek. Tyto členské příspěvky stanovuje valná hromada. Co jsem zjistil, tak členský příspěvek obce na jednoho obyvatele členské obce činí za rok zhruba 10 Kč. U jiných právnických osob stanovuje valná hromada příspěvky individuálně. Kromě toho, že členové Sdružení Růže musí platit členské příspěvky, tak se dále musí angažovat v práci Sdružení nebo informovat Sdružení o svých aktivitách, které by se týkaly činností spojenou s činností Sdružení. Mohou se zúčastňovat jednání valné hromady, jednání rady nebo mohou i navrhnout jednotlivé kandidáty do orgánů Sdružení. Členové Sdružení také mohou navrhnout orgánům svoje různé návrhy k projednání. Chtěl jsem se zmínit také o tom, že majetek Sdružení Růže tvoří především členské příspěvky, různé dary a dotace a v neposlední řadě také příjmy, které se vycházejí z činnosti vyvíjené v souladu s cíli Sdružení Růže. Majetek celého Sdružení je v podílovém spoluvlastnictví všech členů ⁴¹

---

⁴¹ Stanovy Sdružení Růže, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit.25.2.2015].

URL:<http://vs.vismo.cz/sdruzeniruze/dokumenty2.asp?u=500029&id_org=500029&id=29036&p1=&p2=&p3=>>.

6.2 Rozvojová strategie Sdružení Růže

Dostáváme se k tomu, jaké má toto Sdružení cíle a rozvojovou strategii. Hlavním cílem je ochrana společných zájmů a spojení sil při prosazování svých záměrů. Dalším cílem je to, aby obce společně postupovaly při územním plánování a při znovuoobnovování historického rázu obcí. Sdružení Růže také velmi dbá na to, aby se zlepšily životní podmínky obyvatel členských obcí. V neposlední řadě dbá na ekonomickou stabilitu jak u obcí, tak zároveň u samotného Sdružení. Nebrání se a naopak i pomáhá při zahraniční spolupráci.⁴²

Sdružení Růže, má i svoji vlastní rozvojovou strategii. Tato strategie se dá rozdělit do čtyř hlavních os. Každá tato osa obsahuje konkrétní cíle, které si Sdružení vytyčilo. První osou rozvojové strategie je především zajištění kvalitních životních podmínek pro život. Snaha především o vystavění vhodných objektů k bydlení a také o zlepšení sociálních a zdravotních služeb. Druhá osa se zaměřuje na rozvoj technické a dopravní infrastruktury. Tedy Sdružení se bude snažit o zlepšení dopravy v regionu nebo se zaměřovat na snižování rizika povodní. Další důležitá osa v rozvojové strategii Sdružení se snaží o rozvoj aktivit v oblasti ekonomiky. Jde například o využití chátrajících budov, které se nacházejí na území mikroregionu nebo o úpravu pozemků pro rozvoj podnikání či o snahu vytvořit dobré podmínky pro cestovní ruch. Poslední čtvrtou osou strategie je rozvoj spolupráce a vzájemného dialogu. To znamená, že Sdružení se snaží o všem informovat obyvatele a klade důraz na to, aby spolu všechny subjekty z dané oblasti spolupracovaly. Všechny tyto strategické prvky jsou individuální a záleží na každé členské obci zvlášť. Všechny obce tohoto Sdružení totiž nemají příznivou polohu na to, aby se všechny cíle, které si Sdružení vytyčí, mohly v dané oblasti opravdu uskutečnit⁴³ Na závěr kapitoly o Sdružení Růže bych chtěl podotknout, že si myslím, že toto Sdružení je velmi kvalitní místní akční skupinou v oblasti vzájemné spolupráce na území České republiky.

---

⁴² Stanovy Sdružení Růže, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit.28.2.2015].

URL:<http://vs.vismo.cz/sdruzeniruze/dokumenty2.asp?u=500029&id_org=500029&id=29036&p1=&p2=&p3=>>.

⁴³ Strategie rozvoje mikroregionu Sdružení Růže pro období 2007-2013, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit. 28.2.2015].

<http://mas.sdruzeniruze.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.aspx?id_org=100135&id_dokumenty=13071>.

7. Závěr a zhodnocení výsledků práce

Bakalářská práce, kterou jsem zpracoval, podává ucelený pohled na meziobecní spolupráci a její formy. V začátcích práce jsem se zabýval tím, co je spolupráce obcí a postupně se dostával ke konkrétním formám spolupráce, jako jsou například dobrovolné svazky obcí, smlouva ke splnění konkrétního úkolu nebo společná právnická osoba. V této kapitole bylo mým cílem stručně, ale výstižně a srozumitelně popsat ty nejzákladnější formy meziobecní spolupráce.

Dále jsem se zabýval trochu zvláštními formami spolupráce, jako je spolupráce s jinými právnickými a fyzickými osobami nebo spoluprací s obcemi jiných států, kde jsem rozebíral přínos euroregionů a partnerských měst a obcí. V této kapitole jsem se také stručně zmínil o tom, jak mezi sebou spolupracují obce ve vyspělých státech Evropy. Konkrétně jsem vybral Německo, Francii a Švýcarsko. Toto mě třeba velmi obohatilo, protože jsem si udělal obrázek o tom, jak naše spolupráce vypadá v porovnání s jinými státy. A musím říct, že třeba Německo mi přijde v tomhle ohledu na daleko vyšší úrovni.

V další kapitole jsem rozebíral vztahy mezi jednotlivými aktéry meziobecní spolupráce. Posuzoval jsem roli takzvaného manažera spolupráce a hodnotil, jestli je jeho role pro svazek obcí důležitá nebo ne. Co jsem zjistil, tak jeho zaměstnávání přijde obce docela draho. Na druhou stranu se to rozhodně vyplatí. Na tuto kapitolu jsem plynule navázal kapitolou o pozitivních a problémových stránkách spolupráce. V této kapitole jsem zhodnotil vše pro a proti. Dále jsem se věnoval finančním aspektům spolupráce obcí. Věnoval jsem se tomu, jak obce hospodaří se svým rozpočtem a jak financují svoje projekty. Poté jsem přešel k efektivitě meziobecní spolupráce, kde jsem se snažil navrhnout i pár věcí, které by obce mohly použít pro zlepšení efektivity spolupráce.

V závěrečné kapitole jsem rozebíral Sdružení Růže, které se zabývá vzájemnou spoluprací obcí v Jihočeském kraji. Toto Sdružení mi přišlo velmi zajímavé a asi v České republice nejznámější.

Celkově hodnotím pro mne přínos této práce velmi kladně, neboť jsem rozhodně prohloubil své znalosti v oblasti veřejné správy. Rozhodně byla tato práce pro mne samotného přínosem a doufám, že bude přínosem i pro mé čtenáře.

7.1 Cizojazyčné resumé

Bachelor thesis, which I worked, gives a comprehensive view of intermunicipal cooperation and its forms. In the beginning I dealt with what is cooperation between municipalities and gradually getting to specific forms of cooperation, such as voluntary associations of municipalities, a contract to fulfill a specific task or the common legal entity. In this chapter, my target was briefly but concisely and clearly describe the most basic form of municipality cooperation.

I mentioned a little special forms of cooperation, such as cooperation with other legal and natural persons or cooperation with municipalities in other countries, where I discussed the benefits of Euroregions and partner cities and villages. In this chapter I also briefly mentioned about how to cooperate with each municipality in the developed countries of Europe. Specifically, I chose Germany, France and Switzerland. This should be very enriching to me, because I made a picture of how our cooperation looks in comparison with other states. And I must say that I find it necessary to Germany in this respect at a far higher level.

In the next chapter, I discussed the relationships between different actors intermunicipal cooperation. I judged the role of the so-called manager and co evaluated whether his role for the union of municipalities is important or not. What I found so his the employment of comes municipalities quite expensive. On the other hand, it is definitely worth it. On this chapter, I continuously followed up with a chapter on the positive and problematic pages of cooperation. In this chapter, I described all the pros and cons. I also dealt with the financial aspects of cooperation between municipalities. I had devoted, as the municipality manages its budget and how to finance their projects. Then I went to the effectiveness of intermunicipal cooperation, where I tried to suggest a few things that municipalities can use to improve the efficiency of cooperation.

In the final chapter, I analyzed the Roses Association, which deals with the mutual cooperation of municipalities in South Bohemian region. This association seemed to me very interesting and probably the most famous in the Czech Republic.

To sum benefit for me this works very well, because I certainly deepened my knowledge in the field of public administration. Definitely, this works for me too beneficial and I hope that it will be beneficial for my readers.

Klíčová slova:

Spolupráce obcí, svazky obcí, sdružení, aktéři spolupráce, efektivita, obce

Keywords:

Municipality cooperation, municipal unions, association, actors of cooperation, efficiency, municipalities

7.2 Seznam použité literatury

Knižní publikace:

ČERMÁK, D. VOBECKÁ, J. *Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě*, 1.vyd.Praha, Sociologické nakladatelství,2011.,ISBN 978-80-7419-067-4

GALVASOVÁ, I. *Spolupráce obcí jako faktor rozvoje*, 1.vyd.Brno:Geogetown,2007. 138s., ISBN 97880-8625120-2

CHARBUSKÝ, M. *Veřejná správa města a obcí*. 1. vyd.- dotisk, Universita Pardubice, 2002. 77 s. , ISBN 80-7194-457-2

KOUDELKA, Z. *Obecní samospráva – Zákon o obcích v komentovaném znění*. Brno: DOPLNĚK, 2006. 93 s. ISBN 80–7239-193–3.

BROWN, C. V., JACKSON: *Ekonomie veřejného sektoru*. Praha: Eurolex Bohemia, 2003, s 243

Časopisecká publikace:

Partnerství veřejného a soukromého sektoru. Příloha týdeníku Ekonom, 51–52/2005, s. 2-3

Právní předpisy:

Zákon č.128/2000 Sb., o obcích § 50 odst. 2, ve znění pozdějších předpisů

Internetové odkazy:

SVAZ MĚST A OBCÍ ČR, www.smocr.cz [online]. [cit.23.1.2015]

URL:<<http://www.smocr.cz/smo-cr/o-svazu/default.aspx>>.

ÚZEMNÍ ROZVOJ, *Metodická příručka pro zpracování strategických rozvojových dokumentů mikroregionů*

(Brno: Ústav územního rozvoje, 2004), dostupné z <http://www.uur.cz/images/uzemnirozvoj/regionalnopolitika/Mikroregiony/MethodikaSRDmikroregionu/Methodika.pdf>

FRUMAROVÁ, K. *Formy spolupráce obcí podle zákona o obcích I*. Veřejná správa [online]. 2002, č. 38 [cit. 8. 3. 2015]. Dostupný na [www: <http://www.mvcr.cz/casopisy/s/2002/0038/konzult.html>](http://www.mvcr.cz/casopisy/s/2002/0038/konzult.html).

LINKEDIN, www.linkedin.com [online]. [cit. 3. 2. 2015]. URL: <http://www.linkedin.com/company/narodni-sit-zdravych-mest-cr-healthy-cities-of-the-czech-republic>.

OBCE SOBĚ, www.obcesobe.cz [online]. [cit. 30. 1. 2015] URL: http://files.obcesobe.cz/Meziobecní_spolupráce_studie_131003%20revize.pdf

STANOVY SDRUŽENÍ RŮŽE, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit. 25. 2. 2015]. URL: http://vs.vismo.cz/sdruzeniruze/dokumenty2.asp?u=500029&id_org=500029&id=29036&p1=&p2=&p3=>.

STRATEGIE ROZVOJE MIKROREGIONU SDRUŽENÍ RŮŽE PRO OBDOBÍ 2007-2013, www.sdruzeniruze.cz [online]. [cit. 28. 2. 2015].

http://mas.sdruzeniruze.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.aspx?id_org=100135&id_dokumenty=13071.

Seznam grafických znázornění:

Mapa č. 1 : Přehled členů asociace Národní sítě zdravých měst

Mapa č. 2 : Přehled euroregionů na území ČR